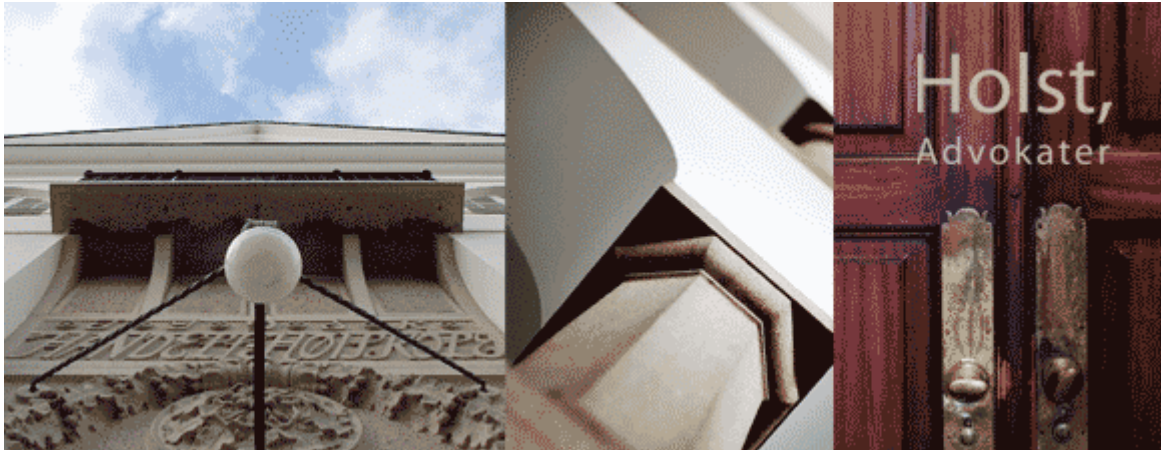

[Se dette nyhedsbrev i en browser](#)

ERFA - Forældelse – forhandlingsbegrebet - (advokatansvar)

[Vestre Landsrets dom af 11. juni 2014](#)

Sagen vedrørte forældelse i en sag om erstatning efter et færdselsuheld. For byretten blev spørgsmålet om, hvorvidt der var indtrådt forældelse, udskilt til særskilt behandling.

Skadelidte havde i august 2008 været involveret i et færdselsuheld. Forsikringsselskabet anerkendte erstatningsansvar og udbetalte i maj 2010 méngodtgørelse.

Efter ulykken overgik skadelidte til revalidering i form af virksomhedspraktik og siden merituddannelse til pædagog. Forsikringsselskabet skrev i den forbindelse den 16. maj 2011, at selskabet ikke vurderede, at skadelidte forhold på nuværende tidspunkt ikke var tilstrækkeligt afklaret til, at der kunne fremsættes tilbud om erstatning for tab af erhvervsevne.

Selskabet bad i stedet om supplerende oplysninger vedrørende opgørelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Skadelidtes advokat sendte efterfølgende den 14. juni 2011 det ønskede materiale og rykkede herefter selskabet 9 gange, indtil selskabet i marts 2012 meddelte, at kravet måtte anses for forældet.

Byretten havde lagt til grund, at brevet af 16. maj (fejlagtig angivet som 18. maj 2011) havde givet skadelidte til at antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retlige skridt for at undgå forældelse, men fandt samtidig, at brevet afsluttede forhandlingerne, hvorfor en tillægsfrist efter § 21, stk. 5 var udløbet.

Landsretten ændrede afgørelsen, idet dommen blev ophævet, og sagen hjemvist til fortsat behandling ved byretten.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, som citeredes af alle tre dommere, at anvendelsen af forældelseslovens § 21, stk. 5 forudsætter "egentlige forhandlinger om kravet eller grundlaget for dette, således at kreditor har haft føje til at antage, at det ikke er nødvendigt at iværksætte retlige skridt for at undgå forældelse".

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, herunder navnlig indholdet af forsikringsselskabets brev af 16. maj 2011, fandt to af dommerne i landsretten, at der var indledt forhandlinger mellem parterne, og at forældelsesfristen derfor var suspenderet efter forældelseslovens § 21, stk. 5, idet brevet gav sagsøger føje til at antage, at det ikke var nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse.

I modsætning til byretten fandt flertallet ikke, at forhandlingerne kunne anses for afsluttet, da forsikringsselskabet ophørte med at svare på skadelidtes henvendelser. Der blev henvist til, at forsikringsselskabet tidligere havde været længe om at besvare henvendelser, og skadelidtes krav var derfor ikke forældet.

Den dissenterende dommer fulgte forsikringsselskabets opfattelse og fastslog helt i overensstemmelse med forarbejder og litteratur, at det forhold, at selskabet beder om supplerende oplysninger, ikke giver grundlag for at fastslå, at der var forhandlinger om skadelidtes krav og kunne således ikke give advokaten føje til at antage, at det ikke var nødvendigt at anlægge sag for at undgå forældelse.

Kommentar

Flertallets afgørelse synes i al for høj grad at støtte sig på andet led af forarbejderne til bestemmelsen. Et af formålene med forældelseslovens kapitel 6 om foreløbig afbrydelse var at skabe forudsigelighed om, hvornår forældelsesfristen midlertidig afbrydes. Selvom det af forarbejderne fremgår, at der kan lægges vægt på, om kreditor havde "føje til at antage", fremgår det lige så klart, at der skal være indledt egentlige forhandlinger mellem parterne.

Flertallets anvendelse af 21, stk. 5 synes at have strakt begrebet egentlige forhandlinger længere, end hvad der følger af en sædvanlig sproglig forståelse, og selv efter den tidligere retsstilling var det ikke tilstrækkeligt til at afbryde forældelsen, at skyldneren blot tilkendegav at ville undersøge kravet.

Det er da også helt tydeligt, at flertallet har måttet anstrenge sig for at nå det valgte resultat. Henvisningen til "en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger" synes, selvom der specifikt henvises til brevet af 16. maj 2011, at vise, at flertallet ikke har ment, at dette brev i sig selv kunne retfærdiggøre en antagelse om, at der blev forhandlet om kravet. Det er måske også baggrunden for, at man finder det nødvendigt at inddrage det efterfølgende forløb, hvor man åbenbart antager, at "blank passivitet" kan være udtryk for fortsat forhandling.

Afgørelsen synes vanskelig at indpasse med ordlyden af forarbejderne til og den hidtidige praksis for anvendelsen af forældelseslovens § 21, stk. 5.

Det er over for forsikringsselskabet indstillet, at man søger anketilladelse.

Hvis du har spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen
Holst, Advokater

Jens Andersen-Møller
Partner

| T, 8934 0000 | Dir, 8934 1166 | M, 3010 2229 |
| E, jam@holst-law.com |

Holst, Advokater	Hans Broges Gade 2	8100 Aarhus C
T, 8934 0000	F, 8934 0001	
info@holst-law.com	www.holst-law.com	

[Frameld dig denne e-mail-liste](#)